

Sygn. akt I C 751/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Alicja Tułodziecka
Protokolant:	stażysta Cecylia Olewińska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko Ł. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Alicja Tułodziecka

Sygn. akt I C 751/15 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. w pozwie wniesionym przeciwko Ł. K. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 612,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód domagał się także zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 20 kwietnia 2013 r. zawarł z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy. Umowa dotyczyła pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...).

Podano, iż pozwany nie uregulował należnej składki ubezpieczeniowej, a ubezpieczyciel świadczył na jego rzecz ochronę ubezpieczeniową.

Powód wyjaśnił także, iż od pozwanego domaga się zapłaty składki ubezpieczeniowej OC w kwocie 507 zł i kwoty skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od następnego dnia po terminie płatności składki do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 26 maja 2015 r. w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględniono żądanie powoda w całości oraz orzeczono o kosztach procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany Ł. K. wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany podniósł, że zapłata rzekomej składki za pojazd marki S. jest nienależna, ponieważ w dniu 09 lipca 2014 r. wypowiedział umowę dotyczącą polisy nr (...). Wskazał także, że zawarł kolejną umowę ubezpieczenia OC w (...) S.A., co potwierdza polisa nr (...). Pozwany wskazał także, że wypowiedzenie umowy zostało potwierdzone przez agenta (...) S.A.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09 lipca 2013 r. Ł. K. nabył pojazd marki S. (...) o nr rej. (...).

(bezsporne)

Odnosnie tego pojazdu jego poprzedni właściciel zawarł z (...) S.A. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – polisa (...) nr (...). Umowa dotyczyła okresu ubezpieczenia od dnia 20 kwietnia 2013 r. do 19 kwietnia 2014 r.

Na podstawie tej umowy ubezpieczony obowiązany był uiścić składkę w wysokości 507 zł.

W dniu 09 lipca 2013 r. Ł. K. wypowiedział tę umowę na piśmie, co zostało potwierdzone w Centrum (...) w K..

(dowód: informacja z k. 31 – 32 akt,

wypowiedzenie umowy z k. 12 akt)

W dniu 09 lipca 2013 r. Ł. K. zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. – polisa nr (...).

(bezsporne)

Pismem z dnia 19 lutego 2015 r. Ł. K. został wezwany do zapłaty kwoty 607,36 zł na rzecz (...) S.A. w W..

(dowód: wezwanie do zapłaty z k. 33 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił na podstawie danych wynikających z dokumentów zebranych w aktach sprawy. Strony nie kwestionowały wiarygodności ani prawdziwości danych wynikających z tych dokumentów. Nadto nie ujawniły się inne okoliczności, które podważyłyby moc dowodową tych danych.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty należności z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych dotyczącej pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...). Powód wskazał, że na podstawie tejże umowy ubezpieczyciel zobowiązał się do objęcia ochroną ubezpieczeniową wskazanego wyżej pojazdu, a pozwany był zobowiązany się do zapłaty składki ubezpieczeniowej. Powód podniósł również, że pozwany nie wykonał swojego zobowiązania i nie zapłacił należnej składki.

W ocenie Sądu orzekającego, żądanie powoda było niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie. Podnieść bowiem trzeba, iż powód w żaden sposób nie wykazał zasadności swojego roszczenia dochodzonego w tejże sprawie.

Przepis art. 805 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Wskazać również w tym miejscu trzeba, że zgodnie z treścią przepisu art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik nie odpowiada.

Przepis art. 471 k.c. określa przesłanki odpowiedzialności kontraktowej dłużnika, a mianowicie niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania, szkodę oraz związek przyczynowy między faktem niewykonania (nienależytego wykonania) zobowiązania a szkodą. W ramach odpowiedzialności kontraktowej wierzycielowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody rozumianej jako uszczerbek majątkowy.

Podnieść również należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Wobec tego na powódzie zawsze ciąży obowiązek wykazania faktów uzasadniających jego roszczenia, a na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających wniosek o oddalenie powództwa. Obowiązek udowodnienia faktu powstania roszczenia, jak i jego wysokości obciąża zawsze powoda.

Podnieść trzeba, że w tej sprawie powód był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, a zatem Sąd nie miał obowiązku udzielać mu w tym zakresie stosownych pouczeń.

W niniejszej sprawie pozwany wskazywał, że wypowiedział umowę ubezpieczenia w dniu 09 lipca 2013 r. i wówczas zawarł w (...) S.A. kolejną umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC dotyczącą pojazdu marki S. (...). Pozwany podał także, że o fakcie wypowiedzenia umowy ubezpieczenia z kwietnia 2013 r. poinformował ubezpieczyciela.

Wskazać w tym miejscu trzeba, iż w toku prowadzonego postępowania Sąd zobowiązał powoda do odniesienia się do przytoczonych w sprzeciwie twierdzeń pozwanego – w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia stanowiska spóźnionego. Jednakże strona powodowa reprezentowana przez fachowego pełnomocnika w żaden sposób nie odniosła się do tych twierdzeń pozwanego.

Przytoczyć w tym miejscu trzeba, że przepis art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2013 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi, iż w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 ustawy nie stosuje się.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekający uznał, że pozwany Ł. K. skutecznie wypowiedział umowę ubezpieczenia OC zawartą w dniu 20 kwietnia 2013 r. – nr polisy (...). Pozwany dokonał wypowiedzenia na piśmie i o tym zawiadomił ubezpieczyciela – wykazano, iż stosowne oświadczenie złożono na piśmie w Centrum (...) w K.. Tym samym pozwany zrezygnował z dalszej ochrony ubezpieczeniowej ze strony ubezpieczyciela świadczonej na jego rzecz na podstawie umowy z kwietnia 2013 r. Wobec tego ta umowa przestała wiązać pozwanego i ubezpieczyciela. Podnieść także trzeba, że strona powodowa w żaden sposób nie zakwestionowała tejsze okoliczności, a została zobowiązana do zajęcia stanowiska procesowego w wyznaczonym terminie.

Mając to na względzie Sąd orzekający uznał, że powód nie wykazał zasadności żądania zgłoszonego w pozwie. Pozwany wskazywał, że nie powinien obciążać go obowiązek zapłaty składki ubezpieczeniowej, skoro skutecznie i prawidłowo wypowiedział umowę ubezpieczenia OC. Zdaniem Sądu, w świetle powyżej przytoczonych okoliczności i rozważań stanowisko pozwanego prezentowane w sprzeciwie oraz na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. jest słuszne i przekonujące.

W tym stanie rzeczy Sąd oddalił żądanie powoda, ponieważ było niezasadne i nieudowodnione. Powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego, a to właśnie powoda obciążał ten obowiązek w oparciu o przepis art. 6 k.c.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 471 k.c. a contrario w zw. z art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Podnieść w tym miejscu jeszcze trzeba, iż wskazane powyżej okoliczności zdecydowały o uznaniu oświadczenia powoda o cofnięciu pozwu za niedopuszczalne. Przed rozpoczęciem rozprawy powód złożył bowiem pismo, w którym cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia. Jednakże Sąd orzekający miał na uwadze twierdzenia pozwanego zawarte w jego sprzeciwie oraz przedstawione na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. – pozwany domagał się, aby ta sprawa była rozstrzygnięta wyrokiem i nie chciał być ponownie pozywany o zapłatę zaległej składki ubezpieczeniowej.

Mając to na uwadze Sąd uznał, że cofnięcie pozwu w tym wypadku stanowi czynność zmierzającą do obejścia prawa oraz jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W związku z tym Sąd nie uwzględnił oświadczenia powoda w przedmiocie cofnięcia pozwu w oparciu o przepis art. 203 § 4 k.p.c.